

det, var det noget helt andet, men saa længe Grundloven ingen Undtagelse gør, maa disse Embedsmænd, ligesom deres Kollager, have de fulde grundlovmæssige Rettigheder. Det er en af Grundene til, at jeg har ment, at dette Spørgsmaal skulde forelægges nu, da der er en Lejlighed til det, thi ellers vilde man maaske ud fra en rent populær Opfattelse mene, at disse var anderledes stillet. Det er ikke Tilfældet, de er stillet paa samme Maade, og hvis man vil have en Ændring, er der kun Grundlovsændringens Vej at gaa. Men man kan ikke, fordi det passer en af en eller anden Grund, sige, at disse skal stilles anderledes, fordi det er blevet populært. Grundloven er netop til for at beskytte derimod. Man har givet den den faste Karakter, at det er vanskeligt at forandre den, netop for at den skal være et Bolværk mod tilfældige Stemninger.

Maegaard: Jeg har ikke forstaaet det saaledes, at der fra nogen Side her i Salen er rejst Tvivl om, hvorvidt det ærede 18de tingvalgte Medlem er valgbar til Tinget. Men der kan rejses Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem vil være i Stand til at bestride begge Stillinger tilfredsstillende. Jeg har sagt, og jeg gentager, at jeg vil ikke stemme imod Godkendelsen af det ærede Medlems Valg, thi det er der for mig ingen Begrundelse for. Men jeg kunde tænke mig, idet vi allesammen indrømmer, at det ærede Medlem er valgbar til den danske Rigsdag, at det ærede Medlem havde Valget imellem enten at være Rigsdagsmand eller Gesandt i Stockholm, i Tokio, eller hvor det nu kunde være. Disse to Stillinger er nemlig hver for sig saa vigtige for det danske Samfund, at jeg tror, at den almindelige Mening er den, at Stillingen som Rigsdagsmand skal udfyldes af en Mand, der har Ophold i Danmark, og at Stillingen som udsendt dansk befuldmægtiget Gesandt i Stockholm eller andetsteds med det Hverv at skulle varetage det danske Samfunds Interesse dér til enhver Tid frembyder samme vigtige Op-gave.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) fremsatte nu en Bemærkning, der faar mig til at tage Ordet, idet det ærede Medlem sagde, at det skulde overvejes, hvorvidt det ærede 18de landstingsvalgte Medlem var i Stand til at udfylde begge Stillinger. Jeg vil protestere imod denne Udtalelse, thi det har aldrig været Skik og bør ej heller blive det, at man fra Rigsdagens Side beskæftiger sig med,

hvorvidt en Rigsdagsmand opfylder sin Forpligtelse eller ikke. Det kan være mere eller mindre mangelfuldt for os alle. Jeg tror ikke, det er heldigt, at Tinget kommer ind paa en Drøftelse af, hvorvidt Rigsdagsmænd opfylder deres Hverv. Jeg tror, at det ærede Medlem for 3die Kreds lige saa lidt som nogen anden vilde være tjent med en nøje Undersøgelse deraf. Men dernæst vil jeg sige, at dette at være Rigsdagsmand er ingen Stilling og kan ikke sammenlignes med Stillinger af nogen anden Art. Det er et borgerligt Ombud, man vælges som Repræsentant for Befolkningen til at deltage i Lovgivningsarbejdet. Det er ingen Stilling, der stilles ingen Krav til en Rigsdagsmand udover det, som er fastsat i Valgloven og i Grundloven, der stilles ingen særlige Krav, han har ingen over sig og ingen under sig, han er Vælgerne's Repræsentant. Jeg vil meget advare imod, at man her fra Rigsdagens Side skulde komme ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt det ene eller det andet Hverv er foreneligt med at være Rigsdagsmand, thi det vilde meget let føre meget vidt, ikke alene for Embedsmænd, men ogsaa for private Bestillingsmænd. Rigsdagen har Interesse og udelukkende Interesse i, at enhver Borger i Landet, som faar sine Medborgeres Tillid til at varetage deres Interesser paa Rigsdagen, faar den størst mulige Frihed til at varetage dette Hverv, og det ærede Medlem for 3die Kreds, som tror at gøre Rigsdagen en Tjeneste ved at holde den Tale, han holdt, gør lige det modsatte, fordi det ærede Medlem, hvis hans Tanker bliver ført igennem, vil skabe en Tilstand, hvorunder snart den ene Borger, snart den anden ikke kunde være Medlem af Rigsdagen, fordi man vilde sige: Hvordan kan du passe dit Hverv hjemme, din Embedsstilling som Biskop, Dommer o. s. v.? Just derfor siger Grundloven, at en Embedsmand ikke skal spørge Regeringen, der er hans foresatte, fordi han skal være lige saa frit stillet som enhver anden Borger i Landet til at modtage dette borgerlige Ombud, som slet ingen Stilling er i den Forstand.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af kgl. Gesandt i Stockholm Erik Scavenius som Medlem af Tinget

vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

Formanden: Jeg skal lade den sidste Sag paa Dagsordenen udgaa.